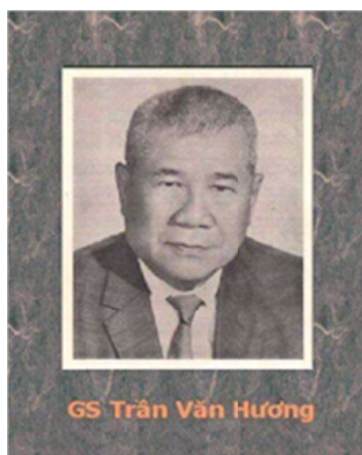

Ngược dòng Thời gian
Chủ đề: Nhân sĩ Miền Nam VN
Tác giả: Nguyễn Thanh Liêm

TIẾNG NÓI CỦA CỤ TRẦN VĂN HƯƠNG... vào NHỮNG NGÀY CUỐI CÙNG KHI MẤT NƯỚC

Ông cụ ở Miền Nam đã giữ lời hứa

“Tôi xin hứa với anh em... tất cả ở trong trong quân đội là... ngày nào anh em còn chiến đấu, tôi luôn luôn đứng bên cạnh anh em và ngày nào, chẳng may, mà đất nước không còn... thì cái nắm xương khô của tôi sẽ nằm bên cạnh đồng xương của tất cả anh em chiến sĩ. Đó là cái nguyện vọng tha thiết của tôi.”

Cũng ngày đó, 29 tháng 4 năm 1975, đại sứ Hoa Kỳ, ông Martin đến tư dinh đường Công Lý với một tham vụ sứ quán nói tiếng Pháp. Đại khái đại sứ nói:

“Thưa Tổng Thống, tình trạng hiện nay rất nguy hiểm. Nhân danh chính phủ Hoa Kỳ, chúng tôi đến mời Tổng Thống rời khỏi nước, đi đến bất cứ xứ nào, ngày giờ nào với phương tiện nào mà Tổng Thống muốn. Chính phủ chúng tôi cam kết bảo đảm cho Ngài một đời sống xứng đáng với cương vị Tổng Thống cho đến ngày TT trăm tuổi già.”

Tổng Thống Trần Văn Hương mỉm cười trả lời:

“Thưa Ngài đại sứ, tôi biết tình trạng hiện nay rất là nguy hiểm. Đã đến đổi như vậy, Hoa Kỳ cũng có phần trách nhiệm trong đó. Nay ông đại sứ đến mời tôi ly hương, tôi rất cảm ơn Ông đại sứ. Nhưng tôi đã suy nghĩ và quyết định dứt khoát ở lại nước tôi. Tôi cũng dư biết cộng sản vào được Sài Gòn, bao nhiêu đau khổ nhục nhã sẽ trút xuống đầu dân chúng miền Nam. Tôi là người lãnh đạo đứng hàng đầu của họ, tôi tình nguyện ở lại để chia sẻ với họ một phần nào niềm đau đớn tủi nhục, nổi thống khổ của người dân mất nước. Cảm ơn ông Đại sứ đã đến viếng tôi.”

Sau 1975, ông chọn ở lại quê hương, tiếp tục sống ở căn nhà 216, nay đổi tên thành đường Điện Biên Phủ. Năm 1977, ông được chính quyền Việt Nam trao trả quyền công dân nhưng ông khước từ. ông nói rằng:

“Chừng nào những người tập trung cải tạo được về hết, chừng nào họ nhận được đầy đủ quyền công dân, chừng đó tôi sẽ là người cuối cùng, sau họ, nhận quyền công dân cho cá nhân tôi.”

nguồn Nguyễn Thanh Liêm

